

Kraft den Sætning ud, at Spekulation i egne Aktier er forbudt. Jeg forstaar Hensigten, men vi skal ikke her i Landet lade os beherske af en politisk Parole. Vi skal nok faa undersøgt Spørgsmaalet om, hvorvidt Spekulation i egne Aktier er en Handling, der gør Folk uværdige til Medborgernes Agtelse eller berøver dem blot Gnist af den Anseelse, de har. Jeg skal nævne et enkelt Tilfælde, der hændte mig forleden Dag. Jeg fik en Forespørgsel fra en Direktør, som stod i Spidsen for et stort Selskab; han sagde: Aktierne i denne Del af Forretningen falder meget stærkt; jeg ved, de er mere værd; kan jeg ikke standse dem ved at købe op, saaledes at de dog bevarer nogenlunde den Pris, de er værd, eller skal jeg lade dem blive ved med at dale? Jeg synes, vedkommende Direktør gjorde Ret, naar han standsede Dérouten ved at købe op. Jeg synes, det er rigtigt i saadanne Tilfælde; vi kan ikke tale om en absolut Regel i saadanne Spørgsmaal, hvert enkelt Tilfælde maa undersøges for sig.

Det ærede Medlem Hr. Rode kom ind paa Spørgsmaalet om Interviewet af 11. Juli 1916 og sagde: Hvorfor i Alverden lader man ikke undersøge, hvad der ligger bag ved det Interview? Jeg forstaar ikke en saadan Forespørgsel. Det ærede Medlem var jo den ledende Mand i Ministeriet den Gang, Erklæringen fremkom. Hvorfor gav det ærede Medlem ikke den Gang sin Justitsminister Ordre til at lade det Forhold undersøge, hvorfor sad det ærede Medlem da tavs som en Blok og gjorde ikke Spor i Stedet for ganske roligt at lade Justitsministeren undersøge det? Det burde det ærede Medlem have gjort, men hvor var det ærede Medlem den Gang? Da hørte vi ikke et Ord om, at det Forhold skulde undersøges.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg her er optraadt i Strid med den Lov, der er vedtaget af Rigsdagen. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke undertiden kan lade en Jurist indenfor sit Parti faa Ordet. Det er undertiden vanskeligt at procedere med det ærede Medlem. Situationen er her tydelig og klar. Jeg tror, at alle Jurister vil give mig Medhold, og der er jo ogsaa Jurister indenfor det ærede Medlems Parti. Situationen er den, at i samme Øjeblik, Loven var vedtaget, blev denne Ret nedsat som ekstraordinær Ret. Der er altsaa ikke gaaet fem Maaneder, der gik ikke en eneste Dag, fra Justitsministeriets Side blev alt gjort klart den første Dag. Kom-

missionen blev nedsat som ekstraordinær Ret, og der blev udnævnt en Rigsadvokat netop i Overensstemmelse med Lovens Ord og den Tankegang, der her i Tinget var fremme. Hvordan tør det ærede Medlem saa staa frem og sige det, han her siger? Samme Dag, som Loven var vedtaget og underskrevet af Hans Majestæt Kongen, eller Dagen efter, var det hele fiks og færdigt fra Justitsministeriets Side. Kommissionen var nedsat som ekstraordinær Ret. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sag skal behandles for Undersøgelseskommissionen eller for Retten, har Justitsministeren heldigvis ingen Indflydelse, og jeg haaber ikke, at det skal blive saaledes, at det er Justitsministeren, der bestemmer det. Det maa være Retten, der er nedsat med dette specielle Forhold for Øje, der der har det afgørende Ord. Jeg ved ikke, om de Radikale i saa Fald vilde sige til Justitsministeren: Det er Dem, der har Bestemmelsen om, hvornaar der skal undersøges, og hvornaar der skal være Ret. Det er de tre Mænd, som vi har Tillid til, der selv har det i deres Haand, hvornaar de vil være det ene, og hvornaar de vil være det andet. I Tilfælde af, at der er noget kriminelt, gaar man derimod frem i Overensstemmelse med Retsplejeloven, da er det Rigsadvokaten, der træder frem. Saaledes er Situationen.

Jeg spurgte det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen: Hvis et ledende Medlem indenfor Deres Parti har udslynget ærerørige Beskyldninger mod et Medlem af Regeringen, eller selv om det ikke er et Medlem af Regeringen, saa mod et Medlem her eller et hvilket som helst andet Menneske, og det bliver godtgjort, at den ærerørige Beskyldning er fuldstændig ukorrekt, vil det ærede Medlem da ikke misbillige, at den Mand, der har udslynget denne Sigtelse, ikke træder frem og tydelig og klart siger: Jeg har begaaet en Uret, jeg tilbagekalder min Sigtelse, men i Stedet for kryber i Skjul bag Skørter, og da det ikke længere gaar, bag en Bagmand, hvis Navn, hvis det blev nævnt, vilde fremkalde en rungende Latter over hele Landet? Lad os faa den Bagmand frem, der har været Ophavsmand til dette. (Afbrydelse: Naar De kender Manden, saa sig Navnet!). Lad os faa Bagmanden frem. (Afbrydelse: De kender ham jo, saa nævn ham!). Hvorfor skulde jeg oplyse, hvem Bagmanden er? Lad de Herrer sige det. Jeg kan jo tage fejl i min Bedømmelse, men det kan det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke. Jeg fastholder mit Spørgsmaal